

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 07/16781, 07/16780 en
07/16382 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, en
de voorzieningenrechter van die rechtbank en nevenzittingsplaats van
8 mei 2007 in de gedingen tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 april 2007 is ten aanzien van appellante een vrijheidsontnemende maatregel als bedoeld in artikel 6, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) toegepast. Dit besluit is aangehecht.

Bij besluit van 12 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 mei 2007, verzonden op 9 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel ongegrond verklaard en het verzoek om toekenning van schadevergoeding afgewezen en heeft de voorzieningenrechter van deze rechtbank en nevenzittingsplaats, voor zover thans van belang, het beroep tegen de afwijzing van de aanvraag ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 16 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 29 mei 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vw 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin thans beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. B. van Wagtendonk, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Wagtendonk
Lid van de enkelvoudige kamer

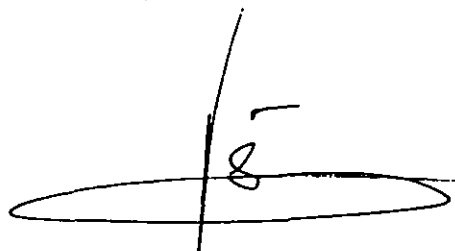
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 18 juni 2007

418

Verzonden: **18 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 07/16781 (voorlopige voorziening)
AWB 07/16780 (beroep)
AWB 07/16382 (vrijheidsontneming)

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken en de
voorzieningenrechter van 8 mei 2007

in de zaak van:

gehoren op van Ethiopische nationaliteit, verblijvende in
de Penitentiaire Inrichting Schiphol Oost,
verzoekster,
gemachtigde, tevens raadsman: mr. R.J. Harneslag, advocaat te Amsterdam,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. J.M. Kobus (asielzaak) en mr. B. Nollen, (vrijheidsontneming) werkzaam
bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te 's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Verzoekster heeft op 5 april 2007 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 12 april 2007 afgewezen. Verzoekster heeft tegen het besluit op 19 april 2007 beroep ingesteld.
- 1.2 Verzoekster heeft op 19 april 2007 gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Zij verzoekt verweerder te verbieden haar uit te zetten voordat de rechtbank op het beroep heeft beslist.
- 1.3 De ambtenaar belast met de grensbewaking heeft op 1 april 2007 aan verzoekster op grond van artikel 3 Vreemdelingenwet 2000 (Vw) de toegang tot Nederland geweigerd en bij besluit van diezelfde datum aan haar op grond van artikel 6, eerste en tweede lid, Vw een vrijheidsontnemende maatregel opgelegd. Verweerder heeft bij het besluit op de asielaanvraag de vrijheidsontnemende maatregel van artikel 6, eerste en tweede lid, Vw opgelegd. Verzoekster heeft op 17 april 2007 beroep ingesteld tegen de oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel en verzoekt om schadevergoeding toe te kennen.

zaaknummer: AWB 07 / 16781 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 16780 (beroep)
AWB 07 / 16382 (vrijheidsontneming)

2

- 1.4 De openbare behandeling van de geschillen heeft plaatsgevonden op 1 mei 2007. Verzoekster is in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

Het verzoek om een voorlopige voorziening

- 2.1 Indien tegen een besluit beroep is ingesteld, kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
- 2.2 Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Er bestaat in dit geval aanleiding om van deze bevoegdheid gebruik te maken.
- 2.3 In de hoofdzaak toetst de voorzieningenrechter het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.4 De aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is afgewezen in het kader van de zogenoemde aanmeldencentrumprocedure (ac-procedure). Een aanvraag kan in dat kader worden afgewezen, indien dit zonder schending van eisen van zorgvuldigheid binnen 48 proces-uren kan geschieden.
- 2.5 Verzoekster heeft ter onderbouwing van haar aanvraag het volgende aangevoerd. Zij behoort tot de Amhaarse bevolkingsgroep. Verzoekster heeft tijdens de verkiezingen bijeenkomsten bezocht van de Kinijat partij en propaganda gemaakt. Zij was sinds september 2005 lid van die partij. Verzoekster denkt dat zij vanwege haar activiteiten in de gaten is gehouden. Zij is op 10 mei 2006 door de politie opgepakt en naar een gebouw gebracht. In dat gebouw werden meer dan 2000 gevangenen vast gehouden. Ongeveer om 1.00 uur op 11 mei 2006 werd zij op het toilet door een bewaker verkracht. Een vrouwelijke bewaakster heeft haar vervolgens naar het ziekenhuis gebracht waar zij twee dagen bewusteloos heeft gelegen. Verzoekster werd vervolgens door twee agenten in burger in de gaten gehouden. Zij heeft op 31 maart 2007 Ethiopië verlaten via het vliegveld van Addis Abeba met gebruikmaking van haar eigen paspoort.
- 2.6 Verweerder acht de vrees die verzoekster ontleent aan het door haar gepresenteerde feitencomplex ongelooftwaardig. Ten aanzien van het gestelde feit dat verzoekster gedurende de door haar ondergane detentie is verkracht, overweegt verweerder dat zij na die traumatiserende gebeurtenis nog tien maanden in haar land van herkomst is gebleven, zodat die gebeurtenis geen aanleiding voor haar is geweest om haar land van herkomst te verlaten.
- 2.7 Verzoekster betoogt dat de door haar gestelde en ondergane detentie geloofwaardig is. Verzoekster handhaaft haar stelling dat zij gedurende die detentie door een bewaker is verkracht. Voor de conclusie dat zij een risico loopt als bedoeld in artikel 3 van het

zaaknummers: AWH 07 / 16781 (voorlopige voorziening)
 AWH 07 / 16780 (beroep)
 AWH 07 / 16382 (vrijheidsontneming)

3

Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) maakt het volgens verzoekster niet uit of zij binnen of buiten de gevangenis door een wel of niet tot de overheid behorende persoon is verkracht. Nu er geen recent ambtsbericht over Ethiopië beschikbaar is, is de feitelijke zorgwekkende algemene situatie in dat land onduidelijk. Dat dient ertoe te leiden dat vluchtelingenschap sneller wordt aangenomen. Verweerder heeft voorts gehandeld in strijd met art 4.1 t/m 5 van de Richtlijn 2004/83/EG van de Europese Raad van 24 april 2004 (Definitierichtlijn). Verweerder heeft onvoldoende onderzoek gedaan naar de problemen die verzoekster aangaf op het vliegveld van Addis Abeba te hebben ervaren en naar de twee mannen die volgens verzoekster haar na haar vrijlating in de gaten hebben gehouden.

De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

- 2.8 Ingevolge artikel 29, eerste lid, Vw kan een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd onder meer worden verleend aan de vreemdeling:
- a. die verdragsvluchteling is;
 - b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
 - c. van wie naar het oordeel van verweerder op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst.
- 2.9 Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning, asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.
- 2.10 Verweerders gemachtigde heeft ter zitting alsnog in het midden gelaten of de door verzoekster gestelde arrestatie en de detentie die zij zou hebben ondergaan, geloof verdienen en gesteld dat in het bijzonder de vrees voor de Ethiopische autoriteiten die verzoekster aan die feiten verbindt, ongeloofwaardig is. De hiervoor door verzoekster aangevoerde feiten rechtvaardigen naar het oordeel van de voorzieningenrechter, los van de vraag of verweerder die in het bestreden besluit als niet geloofwaardig heeft mogen aanmerken, niet haar kwalificatie als verdragsvluchteling. Verweerders gemachtigde heeft ter zitting daartoe opgemerkt dat verzoekster na haar eerdere gestelde propaganda activiteiten en arrestatie na een korte detentieperiode weer is vrijgekomen. Haar zijn daarvoor geen voorwaarden gesteld. Zij heeft vervolgens zonder daarbij noemenswaardige problemen van de kant van de Ethiopische autoriteiten te ondervinden nog ongeveer tien maanden in Ethiopië verbleven. De omstandigheid dat verzoekster in die periode door twee mannen in de gaten zou zijn gehouden, neemt niet weg dat zij op niet meer dan vermoedens baseert dat de Ethiopische autoriteiten hier achter zaten. Verzoekster heeft haar land van herkomst op legale wijze via het vliegveld van Addis Abeba verlaten waarbij haar authentieke paspoort door de autoriteiten is gecontroleerd. Dit levert geen aanwijzing op voor het bestaan van enige wens van de autoriteiten om haar te arresteren. Haar mededeling tijdens de zitting, dat zij veel moeite had om door die controle te komen, aangezien zij

zaaknummer: AWB 07 / 16781 (voorlopige voorziening)

AWB 07 / 16780 (beroep)

AWB 07 / 16382 (vrijheidsontneming)

4

uitvoert is gecontroleerd, is veeleer te zien als een aanwijzing te meer dat de autoriteiten haar kennelijk niet zochten.

- 2.11 Het voorgaande maakt niet aannemelijk dat verzoekster gegronde redenen heeft om aan te nemen dat zij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan een bij artikel 3 EVRM verboden behandeling.
- 2.12 Aannemelijk is, dat de verkrachting, waaraan verzoekster tijdens haar detentie is onderworpen, voor haar een traumatische ervaring betekend heeft. Gesteld noch gebleken is dat die ervaring de aanleiding is geweest voor haar vertrek uit Ethiopië. Daarbij is in aanmerking te nemen dat het directe verband tussen verzoeksters vertrek en het feit dat zij was verkracht niet aannemelijk is geworden, nu er ongeveer tien maanden zijn verstreken na die verkrachting alvorens verzoekster Ethiopië heeft verlaten.
- 2.13 De stelling dat verweerder bij de beoordeling van de relevante elementen van verzoeksters asielaanvraag onvoldoende inhoud heeft gegeven aan de samenwerkingsplicht, bedoeld in het eerste lid van artikel 4 van de Definitierichtlijn, faalt. Daarbij wordt overwogen dat verweerder voldoende onderzoek heeft gedaan naar verzoeksters verklaringen, haar documentatie en de overige elementen genoemd in het tweede lid van het voornoemde artikel, nu de conclusie dat geen sprake is van vluchtelingenschap van verzoekster standhoudt. Met name is niet met overtuigende argumenten onderbouwd dat verweerder niet voldoende zou hebben doorgevraagd naar de twee agenten in burger die verzoekster in de gaten zouden hebben gehouden. Verweerder heeft uit haar verklaringen kunnen opmaken dat verzoekster dit op een vermoeden baseerde, zodat verder doorvragen geen andere gezichtspunten zou opleveren. Ook heeft verweerder niet nog meer onderzoek hoeven te doen naar de problemen die verzoekster volgens haar verklaringen bij haar eerste gehoor bij de controle op het vliegveld van Addis Abeba ondervond, nu verweerder uit de omstandigheid dat verzoekster door mocht gaan, heeft kunnen afleiden dat zij kennelijk toen niet gezocht werd.
- 2.14 Gezien het voorgaande en in aanmerking nemend dat ook verweerders oordeel dat geen schending dreigt van art 3 EVRM, stand houdt, is er eveneens geen aanleiding voor het oordeel dat verweerder gehandeld heeft in strijd met artikel 5 van de Definitierichtlijn.
- 2.15 Verzoekster heeft zich verder nog op het standpunt gesteld dat verweerder bij de beoordeling van verzoeksters asielaanvraag onvoldoende inhoud heeft gegeven aan het derde lid van artikel 4, Definitierichtlijn, in het bijzonder onder a), b) en c). Ook hierin wordt verzoekster niet gevolgd. Het volgende wordt daartoe overwogen. Verzoekster leidt haar standpunt af uit de omstandigheid dat het haars inziens verouderde ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken met betrekking tot Ethiopië nog dateert uit 2005, derhalve voordat in dat land de beroeringen hadden plaatsgevonden rond de verkiezingen in dat jaar, waarbij verzoekster gearresteerd werd. Er is volgens haar ten nadele van haar aanvraag niet meegewogen wat er daarbij allemaal gebeurd is, nu verweerder zich uitsluitend gebaseerd heeft op dat ambtsbericht. Verweerder heeft ook geen rekening gehouden met de inmiddels sterk verslechterde algemene situatie in Ethiopië. Verweerders gemachtigde heeft daartegenover gesteld dat verzoeksters verklaringen zijn gewogen in het licht van het ambtsbericht. Tevens is daarbij wel degelijk informatie uit andere gezaghebbende bronnen van na het

zaaknummer: AWB 07/16781 (voorlopige voorziening)

AWB 07/16780 (beroep)

AWB 07/16382 (vrijheidsontneming)

5

ambtsbericht betrekken. De gemachtigde heeft voorts gesteld dat wanneer die aanvullende informatie zou hebben afgeweken van de informatie in het ambtsbericht, dit verweerder aanleiding zou hebben gegeven om zich nader te informeren. Het ambtsbericht is volgens verweerder echter nog steeds actueel en betrouwbaar.

De voorzieningenrechter ziet geen aanleiding om er aan te twijfelen dat verweerder naast het ambtsbericht andere informatiebronnen raadpleegt en dat zodoende is meegewogen wat verweerder uit die (nieuws)bronnen bekend was over de situatie rond de Ethiopische verkiezingen en de huidige toestand in Ethiopië. De voorzieningenrechter ziet in de door verzoekster overgelegde documentatie dan ook geen aanleiding om aan te nemen dat het ambtsbericht achterhaald zou zijn omdat het niet langer als voldoende actueel, volledig en betrouwbaar valt aan te merken. Het door verzoekster overgelegde rapport van Urdos, Ethiopia, van 6 maart 2006, waarin onder meer de omstandigheden in Ethiopische gevangenissen worden beschreven, geeft die aanleiding evenmin. Andere documentatie waaruit de conclusie zou vallen te trekken dat het ambtsbericht niet meer up to date is, is niet naar voren gebracht. De beroepsgrond omtrent onjuiste toepassing van de Definitierichtlijn mist derhalve feitelijke onderbouwing.

- 2.16 Er is dus geen grond voor het oordeel dat verweerder de aanvraag van verzoekster op ontoereikende gronden heeft afgewezen.
- 2.17 De voorzieningenrechter zal het beroep ongegrond verklaren.
- 2.18 Nu in de hoofdzaak wordt beslist, zal de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening afwijzen.
- 2.19 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

Het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel

- 2.20 Indien de rechtbank bij het beroep van oordeel is dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel in strijd is met de Vreemdelingenwet 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is, verklaart zij ingevolge artikel 94, vierde lid, Vw het beroep gegrond.
- 2.21 Ingevolge artikel 6, eerste en tweede lid, Vw kan de vreemdeling aan wie toegang tot Nederland is geweigerd worden verplicht zich op te houden in een door de ambtenaar belast met de grensbewaking aangewezen ruimte of plaats die is beveiligd tegen ongeoorloofd vertrek.
- 2.22 Verweerder voert het beleid dat de vrijheidsontnemende maatregel wordt opgelegd, indien de aanvraag binnen de ac-procedure is afgewezen (Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire 2000, 2006/41).
- 2.23 Namens verzoekster is aangevoerd dat een fataal gebrek kleeft aan de procedure waarbij haar een vrijheidsontnemende maatregel is opgelegd. Uit het proces-verbaal van documentfouillering in het dossier blijkt immers dat verzoekster tijdens de documentfouillering gezegd heeft dat zij uitsluitend Amhaars spreekt maar niet in welke taal zij gehoord is. De oplegging van de maatregel zou daarom onrechtmatig geacht moeten worden.

zaaknummer: AWB 07 / 16781 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 16780 (beroep)
AWB 07 / 16382 (vrijheidsontneming)

6

- 2.24 Namens verweerder is daartegen ingebracht dat de grief niet wegneemt dat de maatregel rechtmatig en terecht is opgelegd.

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.25 Aan verzoekster is de toegang tot Nederland geweigerd, voorts is haar asielaanvraag binnen de ac-procedure afgewezen. Haar zijn de vrijheidsbeperkende en vrijheidsontnemende maatregelen bedoeld in artikel 6 Vw opgelegd. Op de desbetreffende beschikkingen is aangegeven dat deze onmiddellijk zijn uitgereikt nadat aan verzoekster strekking en inhoud was meegedeeld door middel van een tolk. Amhaars van het tolkencentrum en dat verzoekster verklaarde de inhoud ervan te begrijpen. Uit dit alles blijkt niet dat aan het bestreden besluit een fout kleefte.
- 2.26 De documentfouillering heeft plaatsgevonden in het kader van de vaststelling van de identiteit en nationaliteit van verzoekster bij de aanvang van de ac-procedure die zij heeft doorlopen. Er al van uitgaande dat verzoekster hierbij niet in een voor haar begrijpelijke taal is gehoord, kan dit geen invloed hebben op de rechtmatigheid van het besluit om verzoekster haar vrijheid te ontnemen.
- 2.27 De rechtbank ziet daarnaast geen grond voor het oordeel dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met de Vreemdelingenwet 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.
- 2.28 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.
- 2.29 De rechtbank zal het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding afwijzen, omdat zij de opheffing van de vrijheidsontnemende maatregel niet zal bevelen.
- 2.30 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte kosten.

zaaknummer: AWB 07 / 16781 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 16780 (beroep)
AWB 07 / 16382 (vrijheidsontneming)

7

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- 3.1 verklaart het beroep tegen het besluit tot afwijzing van de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning ongegrond;
- 3.2 wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

De rechtbank:

- 3.3 verklaart het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel ongegrond;
- 3.4 wijst het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. H.C. Greeuw, rechter, tevens voorzieningenrechter, en op 8 mei 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van A.H. de Vries, griffier.

A. de Vries

[Handwritten signature]

Afschrift verzonden op :

- 9 MEI 2007

Coll:

Sc

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover deze het beroep tegen het besluit tot afwijzing van de asielaanvraag, het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel en het verzoek om toekenning van schadevergoeding betreft, hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepsschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen een week na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepsschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak. Tegen deze uitspraak staat, voor zover deze de voorlopige voorziening betreft, geen hoger beroep open.

Voor afschaffend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

Hamerslag van Haren

Advocaten

PER FAX: 070 3651380

Aan de RAAD VAN STATE

Afdeling Bestuursrechtspraak

Postbus 20019

2500 EA 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
2959 B	16 MEI 2007
ZAAKNR. 7-6703465-1	
AAN: V3	
BEHANDELD: DD:	PAR:

mr R.J. Hamerslag
 mr F.J.M. van Haren
 mr S.D. Lugt
 mr A.C.M. Nederveen
 mr L.J.M. Oomen
 mr A.M.J.M. Louwers
 mr K.E. Geurtsma
 mr N.C. Blomquist
 mr S. Wierink

mr H.M. Brink**

uw referentie: nieuwe zaak
 onze referentie: 018146 RH/sd
 inzake: Dessalegn / Immigratie- en Naturalisatiedienst

* levens mediator
 ** in samenwerking met

Amsterdam, 16 mei 2007

Hoger Beroep in Vreemdelingenzaken

Hierbij verklaar ik, R.J. Hamerslag, advocaat te Amsterdam, dat ik door appellante be-
 paaldelijk ben gevolmachtigd tot het instellen van het hoger beroep tegen de beslissing
 van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Haarlem van 9 mei 2007, AWB 07 /
 16780, 07 / 16781 en 07 / 16382 met het recht van substitutie bij het optreden in rechte.

Appellante en belanghebbende is: , geboren op
 Ethiopische, IND-nummer 0704-05-0043, V-nummer , wonende te
 Schiphol-Oost aan de AC Schiphol, Piet Guilonardweg 3 (1117 EE). Zij kiest expliciet
 woonplaats aan het Damrak nr. 28/30 te Amsterdam (1012 LJ), ten kantore van R.J.
 Hamerslag.

Voor wat betreft de griffierechten wijs ik u er uitdrukkelijk op dat ons kantoor een reke-
 ning-courantovereenkomst gesloten heeft met uw afdeling.

Appellante is van mening dat er alle aanleiding bestaat om het hoger beroep gegrond te
 verklaren nu er in strijd met het beginsel van rechtsbescherming, rechtseenheid en
 rechtsontwikkeling is beslist.

GRIEVEN:

Hamerslag van Haren

Advocaten

Appellante beschouwt de processtukken die in eerste aanleg zijn ingediend bij de rechtbank als opgenomen en ingelast in dit appèlschrift. Verder herhaalt appellante haar stelling dat het beroep op art. 15 a,b en c van de Definitieverordening Asiel 2004/83 uit het beroepschrift is weggefallen en het wel degelijk de bedoeling is dat zij zich daar op beroept. Zulks zal hopelijk wel vermeld staan in het procesverbaal ter zitting dat inmiddels is opgevraagd doch nog niet is ontvangen.

De volgende gronden worden aangevoerd:

Grief 1

Ten onrechte overweegt de rechtbank zoals zij dat doet in rechtsoverweging 2.10.

Toelichting:

De rechtbank miskent hier dat appellante in het bezit is van een rechtsgeldig paspoort en dat art. 31 lid 1 onder f Vw niet is tegengeworpen.

Wanneer ter zitting naar voren komt dat verweerder alsnog in het midden laat of de gestelde arrestatie en detentie geloofd dienen te worden en slechts gesteld wordt dat de vrees voor de Ethiopische autoriteiten die verzoekster aan die feiten verbindt, ongeloofwaardig is, maakt dit duidelijk dat de conclusie die de rechtbank aan deze overweging verbindt, namelijk dat de aangevoerde feiten niet de kwalificatie van verdragsvluchteling rechtvaardigen, niet kan worden gedragen door het daaraan ten grondslag liggend onderzoek.

Dit wijst er op dat de rechtbank een onvoldoende draagkrachtige motivering aan deze conclusie heeft gegeven. Immers, verzoekster heeft aangegeven dat zij wel gedetineerd was en dat zij tijdens die detentie is verkracht. Wellicht naar aanleiding van de ziekenhuisopname is appellante vooralsnog vrijgelaten. Appellante heeft duidelijk naar voren gebracht dat zij gedurende de daarop volgende tijd voordat zij Ethiopië heeft weten te verlaten, gevolgd is door twee mannen. Daarnaast heeft appellante in het nader gehoor al naar voren gebracht dat het verlaten van Ethiopië, hoewel in het bezit van een rechtsgeldig paspoort, geen eenvoudige zaak was en dat zij moeite had om door de controle te komen.

Hamerslag van Haren

Advocaat

Deze mededeling is opgenomen in het eerste en het nader gehoor en de staatssecretaris heeft daaraan geen waarde toegekend. De conclusie die de rechtbank daaraan verbindt, namelijk dat deze gebeurtenis veeleer is te zien als een aanwijzing te meer dat de autoriteiten appellante niet zochten is onvoldoende draagkrachtig gemotiveerd.

Bovendien kan deze conclusie ook niet worden gedragen door het daaraan ten grondslag liggend onderzoek.

Immers, in het beroepschrift is reeds een beroep gedaan op art. 4 lid 1 van de Definitie-richtlijn 2004/83. Daarin staat vermeld dat het de verplichting van de asielzoeker is om zoveel mogelijk feiten en bewijzen aan te dragen ter ondersteuning van het asielverzoek, doch dat ook van de Staat verwacht mag worden (zie engelse tekst: *duty = obligation*) dat er diepgaand onderzoek zal worden verricht naar de situatie van herkomst. De rechtbank heeft geen oog gehad voor het argument dat de staatssecretaris aan de hand van verouderde ambtsberichten het vluchtverhaal van appellante heeft getoetst. Appellante heeft reeds verwezen naar de zaak _____ en ook naar de uitspraak van de Afdeling Rechtspraak van 3 oktober 1983, RV 83 no.3.

Grief 2:

Ten onrechte overweegt de rechtbank zoals zij doet in rechtsoverweging 2.11.

Toelichting:

Gezien het feit dat appellante gedetineerd was en dat zij wellicht vanwege opname in het ziekenhuis na de verkrachting heengezonden is, zijn wel degelijk repercussies te verwachten wanneer zij gedwongen wordt terug te keren naar Ethiopië. Het is immers duidelijk dat de mensenrechtensituatie in Ethiopië ernstig is verslechterd sinds de laatste verkiezingen en dat het Ministerie van Justitie nog steeds het nieuwe ambtsbericht van Buitenlandse zaken betreffende Ethiopië onder embargo heeft. Appellante is derhalve van mening dat ook hier in strijd is gehandeld met de letter en de geest van '

Hamerslag van Haren

Advocaten

Daarnaast is het evident dat appellante een beroep heeft gedaan op art. 15 a,b en c van de Definitierichtlijn Asiel en dat dit artikel ten onrechte niet is geïmplementeerd in de Nederlandse wetgeving. Appellante is van mening dat dit artikel 15 van de Definitierichtlijn verdergaande bescherming biedt dan art. 3 EVRM. Daarmee heeft de rechtbank ten onrechte geen rekening gehouden. Het enige (zie r.o. 2.12) dat de rechtbank naar voren heeft gebracht ten aanzien van de verkrachting is dat de appellante te lang heeft verwacht na de verkrachting om het land te trachten te verlaten. Een dergelijke overweging is ook niet voldoende draagkrachtig.

Grief 3:

Ten onrechte overweegt de rechtbank zoals zij doet in rechtsoverweging 2.13.

Toelichting:

Ook deze stelling kan niet worden gedragen door het daaraan ten grondslag liggend onderzoek noch door de daaraan ten grondslag liggende motivering. Immers de rechtbank miskent hier wederom dat appellante in het bezit van een rechtsgeldig paspoort Nederland heeft bereikt. Uit de jurisprudentie van uw Afdeling volgt dat wanneer de identiteit van een asielzoeker duidelijk is, er in principe uitgegaan kan worden van een waar asielrelaas. Wel zal verveerder moeten nagaan of de omstandigheden die worden aangevoerd om protectie op grond van het Vluchtelingenverdrag te vragen voldoende zwaarwegend zijn. Ondanks dat de rechtbank daarop is gewezen, is zij daaraan ten onrechte voorbij gegaan. Dit aspect geeft aan dat er een onvoldoende draagkrachtige motivering is gehanteerd.

Grief 4:

Ten onrechte overweegt de rechtbank zoals zij doet in rechtsoverweging 2.14. Daarbij is een kennelijke schrijffout opgetreden. Het gaat om een beroep op art. 15.

Verwezen zij naar de toelichting bij de bovenstaande grieven.

Hamerslag van Haren*Advocaten*

Hetzelfde geldt ook voor rechtsoverweging 2.15, waarin wordt verwezen naar het derde lid van art. 4 Definitierichtlijn, hetgeen moet zijn art. 15.

Toelichting:

Het ambtsbericht waaraan in getoetst is verouderd en geeft geenszins de juiste verhoudingen in Ethiopië weer. De situatie is drastisch verslechterd, hetgeen ook uit berichten uit andere bronnen blijkt.

Van de staatssecretaris had verwacht mogen worden dat er daadwerkelijk naar deze andere betrouwbare bronnen zou zijn gekeken. Hetgeen verweerder ter zitting hieromtrent naar voren heeft gebracht is slechts te zien als een lippendienst waaraan de rechtbank voorbij had moeten gaan. De overweging van de rechtbank dat uit de reactie van verweerder ter zitting valt af te leiden dat er voldoende onderzoek naar andere bronnen is gedaan, is onvoldoende gemotiveerd. Dit blijkt ook wel uit het feit dat er zijdens verweerder geen enkele reactie is gekomen op het rapport van de USDOS.Ethiopia van 6 maart 2006.

De voorzieningenrechter heeft het verzoek om de voorlopige voorziening ten onrechte afgewezen en hetzelfde geldt voor de beslissing van de rechtbank door het beroep ongegrond te verklaren.

Grief 5:

Ten onrechte wordt het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel door de rechtbank ongegrond verklaard.

Toelichting:

Ook deze beslissing kan niet worden gedragen door het daaraan ten grondslag liggend onderzoek noch door de daaraan ten grondslag liggende motivering.

Hamerslag van Haren
Advocaten

Gezien het feit dat het asielverzoek in strijd met de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling en de rechtsbescherming ten onrechte ongegrond is verklaard, is het duidelijk dat ook de opgelegde maatregel ten onrechte is toegepast.

Grief 6:

Ten onrechte overweegt de rechtbank zoals zij doet in rechtsoverweging 2.23.

Toelichting:

Uit de stukken blijkt evident dat appellante niet in het Anhars is gehoord. Dit is de enige taal die zij spreekt. Er is dus sprake van een onrechtmatig opgelegde maatregel.

Bij de afweging van alle betrokken belangen had de rechtbank hier rekening mee moeten houden en de vrijheidsontnemende maatregel moeten opheffen.

Het is om deze redenen dat appellante u vraagt het hoger beroep gegrond te verklaren, het beroep gegrond te verklaren en de staatssecretaris op te dragen een nieuwe beslissing te nemen. En vervolgens te verklaren dat het hoger beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel gegrond is en dat aan appellante schadevergoeding dient te worden toegekend.

Gemachtigde,

R.J. Hamerslag